

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.677/2017/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Bálint Lajos ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek – a dr. Szabó Tibor János ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2017. április 7. napján kelt 2.P.20.592/2016/38. számú ítélete ellen a felperes részéről 42., az alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és a felperest terhelő marasztalás összegét 450.000,- (Négyszázötvenezer) Ft-ra, valamint ezen összeg után 2010. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatára felemeli.

A felperes által fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét 140.000,- (Egyszáznegyvenezer) Ft-ra, az elsőfokú eljárási illeték összegét 65.400,- (Hatvanötezer-négyszáz) Ft-ra felemeli, míg az alperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 30.600,- (Harmincezer-hatszáz) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget és az államnak – külön felhívásra – 64.000,- (Hatvannégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

A peres felek között létrejött szóbeli megállapodás alapján a felperes 2009-ben 63, 2010-ben 42 kocsit, pontosan meg nem határozható tömegű szerves birkatrágyát adott el az alperesnek. Konkrét vételárat nem határoztak meg, alperes 100,- Ft/q összeget ismert el. Az alperes a trágyát a felperestől elszállíttatta, általa elismert vételárát 2009-2010-ben megfizette.

Az alperes 2009. novemberében 95 db felnőtt birkát adott el a felperesnek. A vételár összesen 1.860.000,- Ft volt, amit 2010. július 30-ig volt köteles a felperes megfizetni, ténylegesen azonban csak 900.000,- Ft-ot teljesített 2010. május 12-én. A fennmaradó összeg megfizetésére ekkor további 1 éven belül vállalt kötelezettséget. A peres felek a vételártartozásról, majd a részteljesítésről okiratot készítettek.

A birkák vételára miatti elszámolási vitából kifolyólag az alperes 2011. február 1-jén a felperest bántalmazta. Megvárta, amíg a felperes a telefonálást traktorának fülkéjében befejezi, és amikor

kinyitotta a fülke ajtaját, köztük szóváltás alakult ki. Aztán az alperes fellépett a fülkében ülő felpereshez, fejét az oldalüveghez nyomta, illetve leszorította a kormány irányába, miközben csuklótájékán a kezére ráfogott. A bántalmazás következtében a felperes fülkagyulladás, jobb fülcimpájának felszínes bevérzését, nyakának jobb oldalán felszínes, csíkszerű, az arc jobb oldalán pedig kisméretű bevérzést, míg a bal csukló belső felszínén ugyancsak bevérzéses sérüléseket szenvedett el. Tényleges gyógytartama 8 napon belüli volt. A bántalmazásról látlelet és orvosi vélemény készült. Majd a felperes több egészségügyi intézményben több alkalommal járt kivizsgáláson, továbbá MRI vizsgálaton, ahol sorsszerű megbetegedéseit diagnosztizálták.

A felperes magánindítványa folytán indult magánvádas eljárásban a **(város 1 neve)**-i Járásbíróság 4.B.... számú ítéletével megállapította az alperes bűnösségét testi sértés vétségében.

A felperessel szemben a fenti bántalmazással összefüggésben emberölés előkészületének büntette miatt 2013-ban büntetőeljárás indult. A ... Megyei Főügyészség vádirata szerint a felperes, mint vádlott **(személy 1)**-et és **(személy 2)**-őt arra akarta rábírní, az alperes román alkalmazottjánál érjek el, hogy a felperes bántalmazása miatt a **(város 1 neve)**-i Járásbíróság előtt akkor még folyamatban volt magánvádas büntetőeljárásban a felperes számára kedvező tanúvallomást tegyen, ezután őt ölje meg. Az alperes büntetőeljárásban tett tanúvallomása szerint az eseményekről **(személy 1)** és **(személy 2)** elbeszéléséből volt tudomása. A következőket adta elő: „amikor **(felperes neve)**-t megvertem, akkor azt mondta, hogy vannak neki „...” barátai és azok majd rendezik a történeteket”... „Amikor megvertem, akkor azt mondta, hogy nagyon keményen megfizetsz ezért, egyébként olyan csúfolódó, rosszindulatú természetű. Egyszer láttam, hogy a birkahodálynál a juhászokat leteremtette, még meg is rugdosta.”

A **(város 2 neve)**-i Törvényszék a 2.B.... számú jogerős ítéletével a felperest az emberölés előkészülete büntettének vádjától felmentette.

A felperes 1995. óta rendszeres pszichiátriai kezelés alatt áll. Első kivizsgálásain pánikbetegséget és psyhasztheniás személyiséget vélelmeztek nála, később bipoláris affektív és alkalmazkodási zavart, gyógyszer-abusust, borderline személyiségzavart. Rendszeresen szed hangulatjavító, szorongásoldó gyógyszereket. A perbeli bántalmazással összefüggésben – korábbi pszichés betegségei mellett – poszttraumás stressz zavart diagnosztizáltak, melynek tünetei 2012. márciusáig álltak fenn. Ez állapota időszakos romlását eredményezte, már fennálló pszichés panaszai felerősödtek.

A felperes módosított keresetében 1.000.000,- Ft-os vagyoni és nemvagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen általános kártérítés, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás címén. Igényét arra alapította, hogy a bántalmazás miatt gyógyszer többletköltségei, az orvosi kezeléseken való megjelenéssel kapcsolatos utazási költségei, továbbá az MRI vizsgálat díja kárként jelentkeztek, melyeket az alperes köteles megtéríteni. Nemvagyoni kártérítési követelése kapcsán arra hivatkozott, hogy a bántalmazás következtében sérült a testi épséghez, a testi és lelki egészséghez, valamint az emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga. Mindezek felül az alperest 615.000,- Ft vételárhátralék megfizetésére kérte kötelezni. Állította, ezt az összeget nem teljesítette az alperes a megvásárolt birkatrágya vételárából. Előadása szerint az alperes 2009-ben 63 q, 2010-ben 42 q szerves birkatrágycsömét vásárolt tőle 150,- Ft/q vételáron, így összesen 1.575.000,- Ft-os tartozása keletkezett, melyből levonta az általa vásárolt birkák vételárából az alperes felé fennálló 960.000,- Ft-os tartozását.

Ezen túlmenően kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a 2014. szeptember 25-én tett tanúvallomásában megsértette a becsülethez és jóhírnévhez fűződő jogát, eltiltását a további jogsértéstől és megfelelő elégtétel nyújtását közlemény formájában. E jogsértéssel összefüggésben 500.000,- Ft sérelemdíjat igényelt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, viszontkereset formájában pedig előterjesztette a korábban a **(város 1 neve)**-i Járásbíróság 6.P... számú perében igényelt követelését a felperes részére értékesített birkák vételárából fennmaradt 960.000,- Ft kapcsán. A bántalmazás tényét elismerte, azonban vitatta, hogy a poszttraumás stresszhelyzet a felperesnél hátrányos tüneteket okozott volna. Utalt korábbi pszichés megbetegedésére. Vitatta a kártérítési igény összecszerűségét is. Állította, a birkatrágya vételárát teljes egészében kiegyenlítette. Álláspontja szerint tanúvallomásaival a felperes jóhírnevét, becsületét nem sértette meg, valótlan tény nem állított.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 260.000,- Ft tőkét és járulékait. Határozatának indokolásában a peres felek egyező nyilatkozata alapján megállapította, hogy 2009-ben 63, 2010-ben pedig 42 kocsi trágyát szállított el az alperes a felperestől. Úgy értékelte, az alperes állításával szemben a felperes nem tudta bizonyítani, hogy 150,- Ft + ÁFA/q vételárban állapodtak volna meg a napi elszámolás alapján, de a tényleges szerződött mennyiséget sem lehetett – a csatolt okiratok alapján sem – kétséget kizáróan megállapítani. A tanúvallomásokat mérlegelve arra a megállapításra jutott, hogy az alperes a 2009-2010. évi trágyaszállítások vételárát a felperesnek készpénzben megfizette. A keresetben másodlagosan megjelölt jogalap nélküli gazdagodás alkalmazhatóságát kizárta figyelemmel arra, hogy a peres felek között szerződéses jogviszony állt fenn. Mivel pedig a felperes nem vitatta, hogy az alperes által értékesített birkák vételárából 960.000,- Ft-ot nem egyenlített ki, a viszontkeresetet megalapozottnak találta.

A bántalmazás miatt általános kártérítés jogcímén előterjesztett igény tekintetében rámutatott, az akkor lehet alapos, ha a károsult vagyoni kárt érvényesít, továbbá ha annak összege, mértéke pontosan nem határozható meg. A vagyoni kárigények közül a csatolt MRI vizsgálatról, valamint a gyógyszerköltségekről kiállított számlák alapján 200.000,- Ft összegű általános kártérítést ítélt meg a felperes javára. A napszámosok alkalmazását, a részükre kifizetett óradíjat a felperes nem bizonyította, így ezt az általános kártérítési igény körében nem tudta értékelni. Személyes nyilatkozataiból állapította meg, hogy korábban alkalmazott juhászokat, ahogyan azt is, hogy régebbi pszichés megbetegedései kapcsán jelentkező hangulatváltozásai, gyógyszeres kezelése már a bántalmazás előtt kihatással voltak munkavégzésére.

Az aggálytalannak minősített igazságügyi szakértői vélemény és annak szóbeli kiegészítése alapján rámutatott, a felperes testi és pszichés panaszai a bántalmazás következtében bővültek, esetében 2011. február 1 - 2012 márciusa között poszttraumás stressz zavar betegséget diagnosztizáltak, melynek tünetei jól elkülöníthetőek korábbi pszichés megbetegedéseitől. Erre figyelemmel nemvagyoni kártérítés címén 500.000,- Ft-ban marasztalta az alperest.

A jóhírnév és becsület megsértése miatt érvényesített igények kapcsán leszögezte, a bírói gyakorlat szerint a bíróság előtt tett tanúvallomás személyiségi jogokat csak kivételesen, abban az esetben sérthet, ha a vallomástétel során az eljárás tárgyához nem tartozó, személyiségi jogot sértő kijelentés hangzik el. Ezzel szemben az alperes tanúvallomása szorosan kapcsolódott a bántalmazási ügghöz.

A juhászok bántalmazására utaló kijelentés valóságtartalmát **(tanú 1)** tanú is megerősítette, a további közlések viszont az elsőfokú bíróság megítélése szerint esetleges valótlanságuk esetén sem eredményeznek olyan negatív értékelést, amellyel a felperes becsületének vagy jóhírnevének sérelme megvalósulhatna. A büntetőeljárásról szóló korabeli újsághírek ugyancsak nem alapozzák meg követelését, mert azok a vádhatóság általános tájékoztatását tartalmazzák a folyamatban lévő büntető ügyről.

Az ítélet ellen valamennyi peres fél fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan – részbeni megváltoztatással – az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint az ítéletben foglalt döntés nem terjed ki a perben, illetve az egyesített perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Indokolásának 9., illetve 10. oldalán az elsőfokú bíróság összesen 700.000,- Ft erejéig helyt adott a felperes keresetének, mellyel ellentétes a rendelkező rész keresetét elutasító rendelkezése, tehát indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

Vitatta az elsőfokú ítéletnek a birkatrágya vételárával kapcsolatos álláspontját. Ekörben hivatkozott a már az elsőfokú eljárásban is csatolt trágyaszórós pótkocsi kezelési útmutatójára. Véleménye szerint a kocsifordulók számából és az FVM felé tett egyidejű bevallásokon szereplő mennyiségekből egyértelmű, hogy legalább 8.715 q trágyát vett tőle az alperes, aminek vételára lényegesen meghaladja az alperes által állított 5-600.000,- Ft-os összeget. Elfogultságuk miatt kérte **(tanú 2 és 3)** tanúk vallomásainak kirekesztését a bizonyítékok köréből. Álláspontja szerint az egyik évben távollétében lezajlott két mérésből nem lehet a további 103 kocsi elszállított trágya minőségére és mennyiségére következtetni. Ennek kapcsán tanúvallomásokra utalt. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság ok nélkül zárta ki a bizonyítékok köréből az általa becsatolt FVM igazolásokat, valamint a trágyaszóró kezelési útmutatóját is. Kifogásolta azt is, hogy vagyoni és nemvagyoni kárát a bántalmazással összefüggésben rendkívül alacsony mértékben határozta meg az elsőfokú bíróság. Állította, a legeltetéshez külön juhászt kellett fogadnia, továbbá poszttraumás stressz zavar gyógyításával összefüggésben több költsége (CT + MRI vizsgálatok, kórházi bennfekvő kezelések, gyógyszerköltség) merült fel.

Álláspontja szerint a nemvagyoni kártérítés összege ugyancsak aránytalanul alacsony, figyelemmel arra, hogy családi életét, üzleti tevékenységét erősen befolyásolta a poszttraumás stressz zavar.

Téves a sérelemdíj iránti kereseti kérelem elutasítása is. A PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozva kiemelte, a jogsértés elbírálásánál nem lehet a sérelmezett kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegek környezetére és a tartalmilag egymáshoz tartozó részeket összefüggéseikben kell vizsgálni. Kifogásolta, hogy a bíróság a sérelemdíjra irányuló kereseti kérelem elutasításakor a büntetőügybelitől lényegesen eltérő tényállást állapított meg, ellenőrzés nélkül fogadta el az alperes iratellenes ellenkérelmét. Mellékelte **(szakértő neve)** igazságügyi pszichológus szakértői véleményét. Hangsúlyozta, sérelmezett kijelentéseit az alperes közokiratba foglaltan, egy bíró, két népi ülnök, az ügyész, a védők és a jegyzőkönyvvezető jelenlétében tette, a tárgyalás nyilvános volt, a vádirat felolvasásakor jelen voltak a sajtó képviselői is.

Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására és a felperes viszontkereset szerinti marasztalására, míg egyebekben a kereset teljes elutasítására irányult. Vitatta, hogy a 200.000,- Ft általános kártérítés megítélése indokolt lett volna. A társadalombiztosítási ellátás keretein belül elvégzésre kerültek azok a vizsgálatok, amelyek igazolták, hogy a bántalmazással összefüggésben a felperesnek nem keletkeztek testi sérülései. A további, magánúton elvégzett diagnosztikai vizsgálatok pedig azt állapították meg, hogy testi tünetei degeneratív megbetegedésével hozhatók összefüggésbe. Álláspontja az volt, az elsőfokú bíróság által megállapított nemvagyoni kártérítés ugyancsak alaptalan. Az orvosszakértői véleményre hivatkozva hangsúlyozta, a poszttraumás stressz zavar tünetei lényegében átfedik a felperes többi, már korábban diagnosztizált pszichiátriai megbetegedésének tüneteit, csupán arról van szó, hogy meglévő betegségeinek tünetcsoportjai átmenetileg felerősödtek, gyógykezelését azonban ez alapvetően nem befolyásolta.

Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperesi fellebbezéssel nem érintett részének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése **alaptalan**, az alperes fellebbezése **részben alapos**.

A felperes fellebbezési álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a keresetet nem merítette ki.

A Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. E rendelkezés az ítélet teljességének követelményét fejezi ki, ami annyit jelent, hogy az ítéleti döntésnek ki kell merítenie a perben elbírálásra kerülő kereseti és viszontkereseti igényeket, továbbá ki kell terjednie az ellenkérelemre, valamint a viszontkereseti formát nélkülöző kérelmekre, így a beszámítási kifogásra is. Ha az ítélet nem meríti a perben érvényesített valamennyi igényt, az olyan súlyos eljárási szabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolja (BH1979. 205. III., BH1976.180. II.). Jelen esetben azonban nincs erről szó.

A felperes marasztalásra irányuló kereseti kérelmet terjesztett elő. A perhez egyesítésre (Pp. 149. § (2) bekezdés) került a **(város 1 neve)**-i Járásbíróságon folyó, alperes által indított 6.P... számú per, melyben jelen per felperesét kérte marasztalni. Ez utóbbi az egyesített perben az alperes viszontkeresete (Pp. 147. § (1) bekezdés).

A viszontkereset az alperes védekezési eszköze, az alperes keresete a felperes keresetével szemben, amelyet a felperesi keresettel együtt történő elbírálás céljából ugyanannál a bíróságnál, ugyanabban a perben terjeszt elő. Jelen esetben ez a követelmény az egyesítéssel teljesült. A viszontkereset előterjesztésének anyagi jogi és eljárásjogi feltételei vannak. Anyagi jogi feltétele, hogy csak akkor indítható, ha az ekként érvényesíteni kívánt jog a felperes keresetével azonos vagy azzal összefüggő jogviszonyból ered, vagy a viszontkereset tárgyául szolgáló követelés a felperesi követeléssel szemben beszámításra alkalmas. Eljárásjogi szempontból a viszontkereset előterjesztésére vonatkoznak mindazok a szabályok, amelyek a kereset előterjesztésére. Az alapos viszontkereset megszünteti a vele szembenálló követelést. Nincs helye ezért alapos vagy részben alapos kereset, illetve viszontkereset esetén a kölcsönös marasztalásnak, a két összeg különbözete lesz, ami a marasztalt felet és a marasztalás mértékét meghatározza.

A perbeli esetben az elsőfokú ítélet indokolásából megállapítható, hogy a felperes keresetét az elsőfokú bíróság 700.000,- Ft erejéig alaposnak, ezt meghaladóan alaptalannak találta, ezzel pedig valamennyi, felperes által érvényesített igényről rendelkezett. Mivel azonban a szintén alapos alperesi viszontkereset összege meghaladta a részben alaposnak talált felperesi kereset összegét, a különbözet megfizetésére helyesen kötelezte a felperest az elsőfokú bíróság. Ezzel maradéktalanul döntött a viszontkeresetről is. Mivel ekként kimerítette a keresetet és a viszontkeresetet is, eljárási szabálysértést nem követett el.

Az anyagi jogi hivatkozásokat tartalmazó fellebbezések kapcsán az ítéletábra a következőket kívánja kifejteni.

I. Birkatrágya és birkák vételárának megfizetésére irányuló követelések

Az ítéletábra nem ért egyet a felperes fellebbezésének anyagi jogi érvelésével, mellyel gyakorlatilag az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését támadja. Az elsőfokú bíróság – az ítéletábra megítélése szerint – okszerűen, a Pp. 206. §-ának megfelelően értékelte és az így megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetést vont le. Így helytállóan minősítette a felek szerződéseit adásvételnek (Ptk. 365. § (1) bekezdés) és a szerződések részletes tartalmát, tárgyát, a szerződéses mennyiségeket, valamint a felek kötelezettségeit is a bizonyítékokkal összhangban határozta meg. Alappal vette figyelembe **(tanú 2 és 3)** tanúvallomását, elfogultságuk a periratokból nem volt megállapítható. Vallomásukra figyelemmel pedig megalapozottan állapította meg, hogy a birkatrágya vételára mind 2009., mind 2010. évre kiegyenlítésre került. Helytállóan mutatott rá arra is, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes kötelezettsége volt a szóbeli adásvételi szerződés állított tartalommal való létrejöttének bizonyítása, ami a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alapján nem volt

egyértelműen megállapítható. A hivatkozott szerződési tartalom alátámasztására az okirati bizonyítékok (trágyaszóró kezelési útmutatója, FVM igazolások) nem voltak alkalmasak az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott indokokra figyelemmel. Ilyen körülmények közt a bizonyítékok felülmérlegelése indokolatlan.

II. Bántalmazással kapcsolatos igények

Előjáróban fontos leszögezni, hogy a **Pp. 4. § (2)** bekezdése értelmében ha a jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A büntetőeljárásban az is megállapításra került, hogy a felperes milyen sérüléseket szenvedett el, mennyi azok gyógytartama. Ez egyben azt is jelenti, hogy a testi épség megsértésében álló személyiségi jogsértés megvalósult, bizonyított. Figyelembe kell ugyanakkor venni a jelen eljárásban beszerzett bizonyítékokat is ahhoz, hogy a megsértett személyiségi jogok teljes köréről és ezekhez kapcsolódóan a nemvagyoni kártérítés mértékéről dönteni lehessen. A felperes kezelőorvosainak tanúvallomása, valamint a beszerzett szakvélemények alapján így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a bántalmazás következtében sérült a lelki egészséghez fűződő személyiségi joga (Ptk. 76. §) is. A személyiségi jogsértés ténye pedig szubjektív jogkövetkezményként maga után vonhat nemvagyoni kártérítési kötelezettséget, ha immateriális hátrány is bekövetkezett (Pp. 84. § (1) bekezdés e) pont).

A Ptk. 355. § (1) bekezdése értelmében az alperes mindazokat a vagyoni és nemvagyoni károkat köteles a felperes részére megtéríteni, amelyek a bántalmazással okozati összefüggésben merültek fel.

Nyilvánvaló, hogy a felperes oldalán a bántalmazás miatt merültek fel olyan többletköltségek, amelynek összege pontosan nem határozható meg, ezért a rPtk. 359. § (1) bekezdése alapján helye van az általános kártérítés szabályai alkalmazásának (pl. gyógyszer többletköltségek, illetve Schantz gallér beszerzésének költsége). A magánpszichiáteri kezelésekre kifizetett költségek viszont az alperesre nem háríthatók át, mert a peradatokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a bántalmazást megelőzően is részt vett ilyen kezeléseken. A gyógyszer többletköltség mértéke sem a felperes által állított, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított, figyelemmel **(orvos neve)** tanúvallomására, aki előadta, hogy a felperes gyógyszeradagja a bántalmazás előtt is plafonközeli volt, ezért azon nagyon változtatni nem lehetett (6.P.... számú jegyzőkönyv 5. oldal). A koponyasérülés kapcsán ugyanakkor CT vizsgálatot végeztek, melynek indokoltságát a perben beszerzett szakvélemény is alátámasztotta **((város 2 neve)-i** Törvényszék 2.P.... számú jegyzőkönyv 8. oldal 4. bekezdés). Az aggálytalan szakvélemény alapján az is megállapítható, hogy az MR vizsgálat az alperesi bántalmazással összefüggésben indokolatlan volt. Arra a felperes derékfájdalmai miatt került sor és testi panaszai hátterében a képzővizsgálatok degeneratív folyamatot igazoltak, mely sorsszerű megbetegedés, a bántalmazással nem hozható okozati összefüggésbe (26. sorszám alatti szakvélemény 1., 8., 9. pontok).

Az így kárként jelentkező költségek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság által 200.000,- Ft-ban megállapított összegű általános kártérítést 10.000,- Ft-ra leszállította.

Nem látott viszont indokot a nemvagyoni kártérítés mértékének felemelésére. Az elsőfokú bíróság a nemvagyoni kártérítés összegének meghatározásánál a bírói gyakorlatnak megfelelően mérlegelte a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, a bántalmazás következményeinek a felperes életvitelére gyakorolt hatását, elkülönítve ezektől a felperes alapbetegégeit. A megállapított nemvagyoni kártérítés összege a bántalmazással oksági kapcsolatban kialakult immateriális hátrányokat kellően és teljeskörűen kompenzálja.

III. Jóhírnév és becsület megsértése miatt érvényesített igények

Az elsőfokú bíróság teljes körűen ismertette az irányadó jogszabályi rendelkezéseket (új Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdés, 2:43. § d) pont, 2:45. § (1)-(2) bekezdés, 2:51. § (1) bekezdés, 2:52. § (1)-(3) bekezdés), ezek alkalmazásának szempontjait, gyakorlatát, elhatárolva a becsület és a jóhírnév megsértését. Az ítélet tábla a fellebbezés kapcsán csupán azt emeli ki, hogy a bíróság előtt tett tanúvallomás tartalma személyiségi jogvédelmet csak kivételesen, abban az esetben alapozhat meg, ha a vallomástétel során az eljárás tárgyához nem tartozó személyiségi jogot sértő kijelentések is elhangzanak (eBDT2010.2170.). A perbeli esetben e kereteket a felperes tanúvallomása nem lépte át, ezért már a személyiségi jogsértés mint a sérelemdíj alapja sem állapítható meg, így jogkövetkezményei sem alkalmazhatók.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva – beszámítva egymásba a jogszerűnek ítélt kerseti és viszontkereseti követeléseket – a felperest terhelő marasztalás összegét 450.000,- Ft-ra felemelte.

A megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányoknak megfelelően a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 65.400,- Ft-ra felemelte, míg az alperes által fizetendőt 30.600,- Ft-ra leszállította (Pp. 81. § (1) bekezdés).

Az eredménytelen felperesi és a részben eredményes alperesi fellebbezés következtében a felperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján arányosan köteles az alperes másodfokú eljárási költségeit megfizetni, amelyet az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján a kifejtett jogi képviseleti tevékenységgel arányosan állapított meg, figyelembe véve a fellebbezési értékeket és a fellebbezések eredményességét is.

A felperesi fellebbezés értéke 1.415.000,- Ft volt, melyből 615.000,- Ft után a felperes a fellebbezési eljárási illetéket leróta, míg a fennmaradó 800.000,- Ft alapján feljegyzett illetéket eredménytelen fellebbezésére figyelemmel köteles megfizetni az államnak – külön felhívásra – a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 14. §-a alapján.

Szeged, 2018. március 1.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bálint Attila s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró